

vedno spominja, da Bog vse vidi in vé, kar koli kdo stori. Zraven pa naj jih tudi vadi, da radi in lepo molijo. Ko se namreč molitevni čas približa, naj se učenik vstopi na mesto, ktero je za molitev odločeno. Učenci naj že na njegovem resnobnem obrazu berejo, kaj morajo storiti. Učenik naj učence kratko opomni, da slabo opravljena molitev ni Bogu všeč, in da nam nič ne koristi. Potem naj se enoglasno in počasi moli. — Tudi cerkveno leto naj se obrača učencem na dobiček. Lepo je, če učenik vsako saboto in vsaki delapust svoje učence spomni, da naj nedeljo in praznik spodobno praznujejo, kakor storé dobri ljudje, in kakor se spodobi kristjanu. Prederznem se reči, da veliko manj bi bilo mlačnih in slabih praznovavcev ob nedeljah in praznikih, če bi se že njezna mladina napeljevala in spodbujala za lepe kersčanske navade. Skerbni učenik tudi rad učence praša, kaj so kaj slišali in se naučili v cerkvi. — Tudi pri drugih okoliščinah in primerljajih pobožni učenik svoje učence vedno obrača na prave misli. — Ko poleti pripeka sonce, in bliža se huda ura, naj se otroci opomnijo na bližno nesrečo, ktero le božja moč od nas odvrniti more. Enako naj se otroci napeljujejo na dobre misli pri drugih nevarnostih in nadlogah.

Prav koristno je tudi, ako se šolska mladina kake bratovščine vdeležuje, post. bratovščine sv. Cirila in Metoda i. t. d.

Nikar naj kdo ne misli, da bi s takimi pobožnimi vajami tratil šolski čas; pobožni duh v šoli prinaša le neprecenljivega dobička njemu, mladini in vsi soseski.

Nepotrebno bi bilo, ako bi popisoval vse priložnosti, ktere naj bi učitelj obračal na pobožnega duha svojih učencov. Pristavim še besede našega presv. učenika: „Iščite naj poprej božjega kraljestva in njegove pravice, vse drugo vam bo priverženo“.

L. Belar.

Šolska roba.

Slovnikiške vaje.

1. Zapišite nekaj imen, ktere se s samoglasnicami začenjajo!

Aпно, abotnež, igla, igra, ogenj, oglje, oreh, oblak, okrog, okno, orel, um, uho, njec, uljak, ura i. t. d.

2. Zapišite nekaj enozložnih imen, v kterih je samoglasnica na sredi!

Bog, blisk, bil, bič, ber, berv, berst, boj, bol, brat, brod, brus, cvet, čast, dan, dar, ded, del, dob, god, gaj, glas, glad, gost, grad, grah, greh, hlad, hleb, bram, hrib, hrom, hud, jug, klas, klet, klin, klop, kost, lah, led i. t. d.

3. Naredite iz teh le soglasnic besede, pa tako, da bote namesto pik postavljali primerne samoglasnice:

V. s, č. s, l. s, p. č, kr. s, v. lk, l. č, klj. č, m. č, m. h, m. d, ml. n, p. d, r. d, r. g, s. r, s. l, sn. p, s. d, sm. h, sv. t, d. m, v. r, v. z, z. b, z. l, zr. k, z. v, zv. n, ž. l. —

4. Zapišite nekaj besed, ktere se začenjajo s soglasnicami bl, pr, pl, pr, dl, dr, tl, tr, sl, sr, sp, sk, st, št, zd, zl, zr, žr, gl, gr, kv, hr, kl, kd! (Teh soglasnic v branji ne ločimo.)

5. Zapišite nekaj besed, ktere naj se končujejo s končnicami — ija — ev, — ava, — ba, — oba, — an, — nja, — ina, — lo, — ar, — ota, — ež, — ost, — stvo, — šstvo, — šče, — ce, — ač, — ak, — nik, — ka!

Podertija, žetev, država, širjava, kurjava, svečava, strežba, tožba, služba, svetloba, tesnoba, meščan, teržan, košnja, prošnja, skušnja, govedina, glavina, vozina, slovenščina, gotovina, ogrinjalo, obutalo, pisar, ovčar, mesar, kozar, sladkota, dobroti, toplota, sitnež, štoklež, tepež, mladost, starost, žalost, obilnost, ljudstvo, zidarstvo, človeštvo, devištvo, deteljšče, sternašče, kosišče, platišče, pivec, lovec, rivec, klanec, kovač, krajač, bradač, kerhljač, korenjak, vojščak, sernjak, sodnik, sklednik, ročnik, svečnik, močnik, pevka, rejenka, šivanka, pečenka i. t. d.

6. Zapišite te le stavke boljše v pisnem jeziku: „Gvava me boli.“ „De-kva gre po vada.“ „Nesi ščiro na pos!“ „Ali je kobiva kaj piva? Ni piva, je nazaj šva.“ „Medves je hus.“

7. Preberite te le pogovore, in poišite in zapišite imena, ktere so v edinem, v dvojnem in v množnem številu: Lenuhu kruli rad glad po trebuhu. — Ako bi ljudje ne merli, bi že davno svet poderli. — Za staro vero, stare ljudi in star denar naj ti bo vselej mar! — Bog je človeku dve ušesi, pa samo ene usta dal, da bi ušesi bolj rabili kot usta. Brez gnoja ni prosa. — Zobje so, hleba ni. — Bolje bobova slama, kakor prazno jasli. — Česar oči ne vidijo, serce ne poželi. — Česar nimaš v glavi, moraš imeti v petah. — Darovanemu konju ne glej zobov. — Med je dober, vendar perstov ne snej! — Z eno roko daje; z dvema rokama pa jemlje. — Izba ima dve okni, pa ene vrata.

8. Povejte te le stavke naj pred v dvojnem, potem v množnem številu: Jelen hitro teče. Žena pere in šiva. Nit se ne terga. Peč je vroča, in prijetno sope. Leto je dolgo, pa hitro mine.

Uganka *) in zastavica.

Veš, Tonče, po 15 kr. ali po 5 petek ali grošev je plačal vinogradnik svoje delavce, in sicer tako le: Pervemu je dal 1 petico t. j. en denar, — drugemu 1 desetico in 1 petko t. j. dva denarja, — tretjemu 3 petke (ali morda 2 šestici in 1 groš) t. j. tri denarje, četrtemu 1 šestico in 3 groše t. j. štiri denarje, in petemu je dal 5 grošev t. j. 5 denarjev.

Tonče! ker pa res znaš dobro rajtati, izrajtaj mi še to le: Moj oče so včeraj sto koz prodali in sicer troje baže. Ovčje so prodali po pol goldinarja, telečje po 5 gold. in volovske po 10 gold. Dobili pa so za nje ravno sto goldinarjev. Zdaj pa povej: Koliko je bilo ovčjih, koliko telečjih, in koliko volovskih koz?

Jan. Kogej.

*) Takih ugank nam je mnogo gospodov poslalo. Škoda, da ne moremo vseh natisniti!